

РЕШЕНИЕ

№ 3762

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3100** по описа за **2023** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ срещу Решение 503/31.01.2023г. на Софийски районен съд, НО, 10-ти състав, по НАХД № 12711/2021г., с което е отменено Наказателно постановление № 22-007445/12.08.2021г., с което за нарушение на чл. 5, ал. 2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд е наложена на „Стройколукс София“ ООД „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева, вр. с чл.6 от Наредба №1/2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

С касационната жалбата се твърди неправилност на решението на СРС, поради нарушение на материалния закон. Според касатора няма противоречие в описанието на нарушението и в дадената му правна квалификация, посочени са нарушените разпоредби, неправилно въззивният съд приема, че не е доказана необходимостта от спазване на посочените в НП разпоредби. Минималните задължителни изисквания, които трябва да се спазват при извършване на строително – монтажни работи не са с пожелателен характер, а са императивни правни норми. За да се приемат за нарушени, е достатъчно местата, където се извършват строително – монтажни работи на

височина, да не са обезопасени по указаните начини и приспособления по Наредба №2, а възложителя на обекта да не е изискал от строителя спазването на тези правила и изисквания. Изискванията да бъде обезопасен един строителен обект е задължение на работодателя и следва да се спазват винаги и по всяко време, а не само във връзка с извършената проверка.

Касаторът в съдебно заседание, чрез юрк. Д. поддържа жалбата, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското такова.

Ответникът изразява писмено становище, чрез адв.И., в което моли да се отхвърли жалбата, а решението на СРС като правилно да бъде оставено в сила. Претендира разности за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна и доказана.

Административен съд София-град, Х. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалба е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства, въз основа на които е установил фактическата обстановка, както следва:

По силата на договор за строителство между „Стройколукс София“ ООД (възложител) и „Стройелит К“ ЕООД (изпълнител) последният изпълнява груб строеж на обект „Смесена сграда с офиси, магазини, жилища и др. в кв.230, м. П. – Б., район В. с адрес [улица], включващ кофражни работи, армировъчни работи и бетонни работи. На датата на сключване на договора за строителство е подписано и Споразумение за съвместно осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при едновременна работа на строежа на обекта, на 25.08.2020г. е издаден Акт за приемане на конструкцията. На 13.05.2021г. инспектори в ДИТ - С. извършили проверка на строежа и установили, че на информационното табло са посочени възложителят „Стройколукс София“ ООД и строителят „Стройелит К“ ЕООД. По време на проверката на кота 0 имало трима работници на „Стройелит К“, които правели кофраж за озеленяване, имало и представител на дружеството. Проверяващите установили, че обектът не е обезопасен срещу падане на хора и предмети, от първа до девета етажни плочи, вкл. асансьорните шахти и стълбищата, също и стълбищната площадка на девета плоча, североизточните тераси от втора до девета плоча и югозападните тераси на пета и шеста плочи не били обезопасени срещу падане от височина – нямало горна и средна лента за ръце, нито долна бордова лента. При констатираното на 13.05.2021г. бил съставен Акт за спиране на СМР на обекта, а на 06.08.2021г. бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено и обжалваното наказателно постановление. Със същото, при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на дружеството ответник била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл. 416, ал.5 вр. с чл.413, ал.2 от КТ за нарушение на (чл.5, ал.2 от ЗЗБУТ, вр. с чл.6 от Наредба №2./2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР.

Въззивният съд е установил, че по време на проверката обектът е бил на ниво „груб строеж“ по смисъла на §5, т.46 от ДР на ЗУТ, но е предстояло извършване на

довършителни работи и същият не е бил въведен в експлоатация. По отношение на възложителя са действали разпоредбите на чл.5, ал.2 от ЗБУТ, вр. с чл. 6 от Наредба №2/2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР, вр с §1, т.13 от ДР, вр. с §5, т.40 от ДР на ЗУТ. За да отмени НП е приел, че нарушението не е достатъчно подробно описано и е останало неясно за наказаното лице. Според въззивния съд в АУАН и НП е трябвало да намери място фактология, относима към фактическия състав на приетите за нарушени норми и в частност дали е била констатирана работа на височина. Липсата на посочване на подобни факти, според съда, довела до невъзможност наказаното лице да разбере срещу кои точно факти следва да се защитава, поради което се явява съществено процесуално нарушение – основание за отмяна на НП.

Така постановеното решение е правилно. Споделят се изводите на СРС, че тъй като заварените работници са правели кофраж за озеленяване на кота 0 не може да се приеме, че е имало „работа на височина“, поради което и не е установено нарушение на разпоредбите на Раздел IV, глава I от Наредба №2/2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР.

Според чл. 60, ал.1 от Наредбата, работи на височина се извършват при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства (напр. ограждения, скелета, платформи и/или предпазни (защитни) мрежи. Чл. 61 предвижда паданията от височина да се предотвратяват чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение.

Към момента на извършената проверка на 13.05.2021г. обектът е бил завършен на ниво „груб строеж“ - конструкцията е приета с Акт от 25.08.2020г., като договорът с възложителя е изпълнен и работници в самата сграда е нямало. Не са събирани от проверяващите и от актосъставителя, нито от административнонаказващия орган доказателства, дали по време на строежа на девететажната сграда са били спазени изискванията за обезопасяване по Наредбата, поради което и правилно въззивният съд е отменил наложената имуществена санкция. Решението като правилно следва да се остави в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно заявената претенция за разноски, на ответника по касация се дължи присъждане на направените разноски за адвокат в размер на 600 лева, които не са прекомерни, с оглед разпоредбата на чл.18, ал.2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 829/18.02.2023 г., постановено по НАХД № 16342/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав.

ОСЪЖДА „Дирекция „Инспекция по труда“ да заплати на „Стройколукс София“ ООД разноски в размер на 600 /шестстотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.